

ЖЕНЕ СВЕ ВИШЕ ПРИСУТНЕ У ЈАВНОМ ЖИВОТУ

Хуманост најважнија!

Иако се последњих неколико година чине одређени помази, жену веома је мало жена. Оно што им ипак нико не може одузети је рад у

"Мајчино крило" на једној од хуманитарних акција

не су и даље мало присутне на политичкој и јавној сцени.

У општинском парламенту у Темерину од 33 одборника десет је жена, или једна трећина.

У шест васпитно-образовних установа на подручју општине Темерин, три жене су на функцији директора, а Дом здравља у Темерину и Центар за социјални рад општине Темерин воде, такође, даме.

У Саветима месних заједница у Темерину, Бачком Јарку и Сири-

гу веома је мало жена. Оно што им ипак нико не може одузети је рад у хуманитарним организацијама и активима жена.

На манифестацији Дани европске баштине у Темерину минулог викенда изузетан штанд народних рукотворина и здраве хране имали су хуманитарно удружење "Сложне сестре" из Сирига, удружење жена "Мајчино крило" из МЗ Старо Ђурђево. Пресрећне су биле председнице **Софија Гргић** и **Десанка Тепавац**.

М.Милојевић

РИБОЛОВНА ПОМАГАЛА 7

Рударска лампа за слободне руке риболовачке

Риболов без употребе помагала која светлост зраче, а посебно у потрази за грабљивицама као што су смућ и сом, је просто незамислив, јер управо ове две слатководне грабљивице воле раним јутром, пре свитања, да доручкују и касно увече да вечерају.

Значи најбоље рибе гризу од "сумрака до свитања", а риболовци за ноћни риболов, кроз време прошло и садашње, користе разне врсте светлосних помагала, од заложене

ти удицу, или намамчити исту. Решење постоји и оно је преузето од оних који ретко кад гледају дневну свет-ост копајући угаљ и остале руде по рудницама широм света.

Лампа за на главу са еластичном траком то је дефинитивно светлосно помагало које је веома практично у сваком смислу. Прва предност овог светлосног реквизита при употреби у спортом риболову јесте што су вам руке слободне. Друга, што вас светлост прати где год главу окренете. Колико је ово користан риболовачки реквизит у ноћном риболову, посебно знају смућохличари, било да вараличаре или мувају смућа на кедера. Ради истине битно је рећи да заслуга за увођење лампе за на чело у спортски риболов припада хај-тек ша-анцијама.

Бирајте лампе који су мали потрошачи, најекономичније су оне са диодним лампицама које се могу пронаћи и за пар стотина динара. Истина постоје и лампице које се инсталирају на обод качкета, али качкете не носе баш сви риболовци. И у овом случају се одлучите за оне са диодним лампицама.

Да не заборавим основну предност лампе за на чело у ноћном риболову, а то је да можете и кафу да скувате. Значај кафе у сфери комуникације са сувоземним рибама је од изузетног значаја у борби против беле куге... јер, браћо риболовци, треба нам младих нараштаја који ће рибу ловити, зар не?!

-Е. Перо

не ватре покрај штапова, фењера, неонских лампи на акумулатор, светлосних амула, батеријске лампе...

Како год, руке су на неки начин око ових горе наведених светлосних помагала биле заузете, а није се увек најбоље ни све видело, поготову када треба усред ноћи завеза-

Zadovoljstvo nam je da Vas obavestimo da i ove školske godine nastavljamo sa radom i nudimo:

ENGLJSKI JEZIK

za sve uzraste, za sve nivoe znanja, uz savremene metode i stranu literaturu. Naše stare učenike pozivamo da nastavite i usavršite svoje znanje, a sve zainteresovane koji nisu imali priliku da kod nas uče strane jezike pozivamo da nam se pridruže.

Integra Lingua škola stranih jezika tel: 851-122 upis je u toku

ПСК "СИРИГ" НА КОПАНОНИКУ

Петнаест величанствених

Програмом за ову годину планинари ПСК "Сириг" планирали су и Копаноик, а он одмах асоцира на зиму, снег, скијање и скупоћу. А ми, као и већина по-

У организацији ПСК "Спартак" из Суботице биће одржани "33. палићки сусрети" на којима ће учествовати и ПСК "Сириг". Полазак је 29. септембра у 7 часова аутобусом испред Дома културе у Сиригу. У 10 часова је полазак на пешачење на стази "Суботичка пешчара" која је дужине око 14 километара. Од 14 до 15 часова је заједнички ручак, а у 15 часова је експертно оријентационо такмичење и у 17,30 часова додела захвалница друштвима. Повратак је у први сумрак.

Пријаве за обавезном уплатом од 400 динара за превоз, ручак и учесничку књижицу врше се код водича до попутне места у аутобусу. Спремите се за све временске прилике и неприлике, обавезно понесите чинију и прибор за јело, а након акције планирана је посета 300 вргу. Лепо време и ведро расположење желе вам водичи Милана Веселиновић (849-038) и Бранка Самац (849-727). -С.Ј.

штених клубова, немамо никад довољно новца. Али зато имамо нешто друго: отвореност, шарм и упорност. Тако смо и дошли до **Врачкова** викендице, на недељу дана. У викендици има три двокретветне собе, дневну собу са два кауча у чијем склопу су кухиња и трпезарија, и неискоришћен таван. Идеално за две породице. Међутим, за одлазак се пријавило знатно

три сата Рале и Ален су и данас били по обичају последњи. Не боје се ничега, а имају тема за разговор. Можда о школи у коју тек треба да иду.

Шести дан иако је било тек 13 степени, сунце је отерало облак и отоплило је. Крећемо у уобичајено време, али туристички. Након два часа пешачења стижемо на Сунчане конаке, купујемо карте за жичару и за нешто више од 20 минута смо на Сувом Рудишту. Спуштамо се и идемо у планинарашки дом "Копаноик" на сок и палачинке, а онда у велик и леп планинарашки дом "Ртањ" где је полупансион у двокретветној соби са боравишном таксом хиљаду динара. У Сунчаним конацима се нисмо усудили ни да питамо. Има тамо и трамбулине и бицикл за изнајмљивање и мотори са четири точка и покривени базен и пијаца. Оде и оно мало пара... Враћамо се у 19 часова.

Седми дан је као створен за освајање Треске, а она онако издвојена, гола и штркљаста делује претеће. Кренуло је нас десет: **Бојана, Номи, Каћа**... и на крају, зна се, **Рале и Ален**. И успели смо, уз прилично напора, освојили 1622 м н/в. А требало нам је са повратком више од шест сати.

Осми дан, 4. август, истовремено и дан повратка подсетио нас је на касну јесен: магловит и изузетно хладан. Треба се спаковати, све средити у викендици - очистити, опрати, однети смеће и бити у аутобусу у 16 часова. Без проблема стижемо у Нови Сад око 23 часа, а већ за 15 минута креће други аутобус за Сириг.

Шта рећи на крају. Да нагласимо да смо попили 35

Испред Панчићевог врха

више планинара па су искусни водичи **Цица** и **Раде** били приморани да смање број учесника на петнаест. А и то је, објективно, било много душа на једно купатило, а и 15 obroка треба спремити и исто толико тањира бар једном дневно опрати.

Петнаест "величанствених" од којих је најмлађи трогодишњи **Срђан**, а у најбољим годинама **Милован**, чији смо шездесет и неки рођендан скромно и пригодно обележили, четворо учесника предшколског и четворо школског узраста, кренуло је 28. јула на пут. Нас десеторо у 5,45 редовном аутобуском линијом Нови Сад - Копаноик, преко Крушевца и Брзеће, а истовремено крећу својим колима **Мица**, **Црни**, мали **Ацо**, још мања **Сандра** и већ поменути Срђан. Стижемо у викендицу на Копанонику после 13 часова. Распремамо се.

Други дан. Недеља. Време идеално. После 10 часова крећемо према Грбавцу да се мало адаптирамо. Пењемо се на врх на 1400 метара надморске висине и после краћег одмора спуштамо се стрмином према усамљеној кућици код бабе **Жиле** и деде **Ратка** на разговор и кафу. После четири и по часа смо били у ви-кендици.

И трећи дан је освануо идеалан. Још првог дана смо срели на уском путу комби приштинских регистрација. Насмејан млад човек, **Ружић**, ... и договоримо се. Дошао је тачно у 10 часова и потрпасмо се, не само нас петнаесторо већ и његова супруга и правац - Метођа. На пар километара од Брзеће остављамо комби, а ми полазимо прво према гејзиру који је ове године био висок око четири метра. Мица и **Биљана** су се толико одушевиле да су фотоапаратом шкљоцале. Настављамо уском стазицом према црквици и пећини у којој у танком млазу тече лековита вода. Након пет сати се враћамо у викендицу.

Четвртог дана, уторак, већ по обичају крећемо у 10 часова. Данас је битно успети. Уз прилично напора али без журбе стижемо сви на врх Сувог Рудишта, на 1975 м/в. То је за ову годину највише што су сиришки планинари освојили и то са осморо деце. Али се морамо захвалити временским условима који су били баш онакви какве смо пожелели. Код куће (у викендици) смо били у 18 часова.

Пети дан је освануо непријатно хладан и са врло густом маглом која је владала до подне па смо одмарали. После ручка, кад се него отворило, кренули смо према Семетешком језеру иако смо знали да пре мрака до њега не можемо стићи па смо се задовољили и половином пута тј. до топока са природним узгајалиштем поточне пастрмке. Иако смо били свега

литара млека од баба **Ленине** краве. Иако је дуготрајна суша оставила трага, успели смо да за чај наберемо доста нане, али не и кантариона и мајчине душице. Слабо су и боровнице родиле, килограм је био чак 500 динара. Скоро сваки дан лонац супе је био на столу, а онако топла баш је пријала. Два пута смо кували котлић и роштиљали, а остале дане смо користили оно што смо понели од куће. А богами смо понели. Довољно је нагласити да смо провели седам дана на овој нашој предивној атрактивној али и варљивој планини и да смо сваки дан планинарили у просеку по пет часова, некад само два, а некад и девет. За дивљење је да је ова група, шаролика и по годинама и по полу, али компактна, куд се све верала, прошла са само неколико безначајних огреботина. Остаје нам

Испред гејзира

заиста лепо сећање, нарочито млађим учесницима, на овај јединствен подвиг планинара Сирига. -Р.М.